

Ara cal afegir-hi un nou autor, Joan Surroca, i un nou editor, Genar Fèlix, que han passat de nou la rella de manera ambiciosa, pel caràcter exhaustiu d'*Els dies més grans*, una guia orientativa per celebrar festa tant si s'hi vol convidar Déu com si no.

Joan Surroca i Sens, educador, museòleg i activista dels drets civils, ofereix en aquest llibre un ampli repertori de recursos (filosòfics, literaris, musicals i escenogràfics) que ha elaborat i compilat per celebrar amb dignitat, sentit i bellesa naixements, casaments, exèquies i «altres moments d'una vida plena». I ho fa d'una manera oberta i gens excloent. *Els dies més grans* és una eina al servei de creients i no creients, apta i sintonitzada a totes les sensibilitats. Fa possible el com, sí, però també fa pensar sobre el què i el per què.

Tot estàndard dóna cohesió, alhora que implica seriació i restringeix l'expressivitat i l'espontaneïtat. Per evitar això, *Els dies més grans* defuig la pretensió de manual. Res de *prêt-à-porter*. Precisament el que cerca és explorar la creativitat, la personalització, l'adaptabilitat.

Joan Surroca ha ofert ecumenisme, universalitat. Joan Surroca és un home de pau, i ho hem constatat una altra vegada.

Carles Sapena

Una comarca des de l'aire

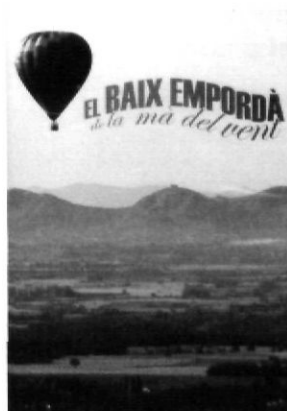
El Baix Empordà de la mà del vent.
DVD

Video Play Serveis /
Globus Empordà.
La Bisbal d'Empordà, 2005.
45 minuts.

Per a mi no és revelar cap secret si us dic que el Baix Empordà és una comarca privilegiada. Us ho dic com a baixempordanès i com a persona amant de la diversitat de paisatges naturals i culturals que ens ofereix aquesta comarca. Si fins ara aquesta diversitat de la meua comarca l'havia pogut captar mitjançant la literatura, la fotografia o les imatges en moviment, ara tenim a la nostra disposició una nova manera d'acostar-nos-hi: des de l'aire.

Segurament, no seria just si no us expliqués que conec personalment els que han fet possible aquest treball: en Toni Martí, director de la productora Video Play Serveis, gran professional i millor amic, amb el qual he tingut el plaer de treballar en altres projectes també molt vinculats a la nostra història, i en Joan Viñas, amic, company de colla i responsable de dirigir el seu globus aerostàtic pels núvols del Baix Empordà.

Aprofundim ara en el comentari del documental. La primera part de l'audiovisual ens acosta a les característiques físiques de la comarca i als seus principals accidents geogràfics. Els

principals són el massís del Montgrí, les Gavarres, el riu Ter i la seva línia de costa, que sens dubte donen una identitat pròpia a aquest territori, que té el seu màxim exponent en un vent del nord anomenat tramuntana.

Evidentment, aquesta diversitat d'ambients naturals també ha condicionat els habitants que des de la prehistòria han campat per aquests paratges. Efectivament, la segona part del documental fa una repassada a l'empremta que durant segles ha deixat l'home al Baix Empordà i de la qual ens queden testimonis espectaculars, com els dolmens de les Gavarres, les ruïnes d'Ullastret, el castell del Montgrí, les petites viles medievals o les cases d'indians, testimonis d'aquells que un dia van marxar d'aquestes terres per anar a fer fortuna en altres territoris, sovint desconeguts i molt allunyats.

Finalment, el documental ens acosta des de l'aire i

d'una forma tranquil·la i harmònica a les diferents poblacions de la comarca; bé, a totes no, potser aquest és l'únic però a tot el treball. La velocitat lenta i compassada del globus ens permet obtenir perspectives úniques de viles com Torroella de Montgrí, ciutats com Sant Feliu de Guíxols i pobles com Monells, Peratallada o Begur, i dels molts ambients naturals que encara avui dia podem gaudir els baixempordanesos: la lentitud de l'aigua del riu Ter quan arriba a la mar Mediterrània a la gola del Ter, la rica plana agrícola de la part baixa del riu Daró, la salvatge costa rocallosa del Montgrí, la gran catifa verda que formen les Gavarres i les múltiples cales que trobem al llarg de la costa del Baix Empordà, que conviuen amb platges més grans de sorra fina com les de l'Estartit, Pals o Platja d'Aro.

No em voldria deixar res; penso que al Baix Empordà tot ocupa el seu just espai i tot és necessari, i desitjo que treballs com *El Baix Empordà de la mà del vent* ens ajudin a preservar tota aquesta riquesa natural i cultural construïda al llarg dels segles, de la qual no som propietaris sinó transmissors a generacions futures.

Àngel Planas

